

jebb pedig római kori és elsősorban Árpád-kori objektumot találtunk. Az Árpád-kor emlékanyaga (közel negyven objektum) nagy része gödör, de találtunk vízelvezető árkot, félig földbe mélyített házakat, tüzelőhelyeket, néhány kemencét, amelyeket gyakran a lakóházak felhagyása után alakítottak ki. A település a 13. század folyamán szűnhetett meg. (A közeli, mai Dózsa György utcai katolikus templom környékén talált 14–15. századi kerámialeletek pedig arról tanúskodnak, hogy itt lehetett Torbágy későbbi magja.)

Külön említést érdemel egy leégett ház (35. obj.), egy késő római–hun kori gödör, amelyben 4 gyermek és három felnőtt koponyáját találtuk (33. obj.), és egy 2–3. századra keltezhető, vasmegmunkálást bizonyító hatalmas gödör (25. obj.). A leletanyag java kerámia, de előkerültek római kori fésűtöredékek, egy 4. századi érem, néhány vaskés része, fibulák, valamint kőeszközök, őrlőkövek stb. A leletanyag a szentendrei Ferenczy Múzeum gyűjteményébe került.

Munkatárs: Kalácska Róbert.

REPISZKY TAMÁS

29. Bodrogkisfalud, Petőfi utca 26.

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U, B, V

2002. június–július hónapokban leletbejelentés érkezett a Herman Ottó Múzeumba a tulajdonostól, aki házának veteményes kertjében a kerti munkák alkalmával cserepet és köveket talált. Július 24-én helyszíni szemlét végeztünk a területen. A kiskert a Bodrog magaspartján terül el. Az utca nagyjából párhuzamos a Bodrog folyásával.

A beszolgáltatott, igen nagy mennyiségű anyagban nagyon jó díszített bükki és tiszadobi töredékeket, neolitikus házi kerámiát, kovát, obszidiánt, csiszolt kővést és késő bronzkori–kora vaskori (?) edénytöredékeket találtunk. A terepen a felszínen kb. 15×10 méteres területen nagy sűrűségben találtuk az őskori települések anyagát.

A tulajdonos szerint szomszédja is talált hasonló leleteket a kertjében. Valószínűnek tartható, hogy a vízparti kiemelkedésen hosszan elnyúló települések húzódtak. Szükséges lenne egy kisebb leletmentést végezni a területen.

KOÓS JUDIT – CSENGERI PIROSKA

30. Boldog határa

(Heves megye) B?, Sza, Kö

2002 végén terepbejárás során az alábbi öt lelőhelyet regisztráltuk a település közigazgatási területén.

Telek-puszta: A Hatvan és Boldog településeket összekötő úttól K-re 40 méterre húzódó magasparton 40×20 m kiterjedésű lelőhely. A leletanyag döntő többségét szarmata edénytöredékek (korongolt, szürke perem-, oldal- és fenéktöredékek) és kisebb számban jellegtelennek mondható, durva anyagú, sárgásbarna szí-

nű, őskori (feltehetően bronzkori) oldaltöredékek alkotják. A terület folyamatos talajművelés alatt áll.

Csapási-dűlő és Telek-puszta között: A Hatvan és Boldog településeket összekötő úttól keletre fekvő Csapási-dűlő és Telek-puszta között, a Budapest–Szolnok vasútvonaltól 50 m-re délre. A 80×25 m kiterjedésű lelőhely leletanyagának döntő többségét jellegzetes szarmata edénytöredékek, kisebb számban jellegtelen, durva anyagú bronzkori(?) oldaltöredékek teszik ki. A magaspart, melyen a lelőhely fekszik, az úttól Ny-ra is folytatódik, így elképzelhető, hogy a lelőhely oda is áterjed, de ezt ellenőrizni nem állt módunkban. A terület a folyamatos művelés miatt pusztul.

Surján-dűlő I.: A községtől 900 m-re Ny-ra, az egykor mocsaras, lapos tájból kiemelkedő, ÉNy–DK irányban hosszan elnyúló Surján-dűlő DNy-i lejtőjén fekszik a 60×25 m kiterjedésű lelőhely. Elszórtan kerültek elő középkori, feltehetően 14–15. századi, szürke színű, apró kavicsal és csillámos homokkal soványított, díszítetlen, illetve fehér színű, csigavonallal díszített perem- és oldaltöredékek. A dűlő teljes hosszában talajművelés által bolygatott.

Surján-dűlő II.: A dűlő gerincén húzódik végig a lelőhely, mintegy 500 m hosszan és 25 m szélességben. A sűrűn jelentkező leletanyag jellegzetes szarmata telekkerámia. Nagy számban találtunk – feltehetően fémöntésből származó – salakanyagot, áglyenyomatot paticsdarabokat és egy őrlőkő nagyobb méretű töredékét is. A helyszínen paticsos, átégett földfelületet is megfigyelünk. A lelőhely az intenzív talajművelés következtében erőteljesen pusztul.

Vajda-rét: A községtől 1,5 km-re Ny-ra, a Tura felé vezető úttól 200 méterre délre, Heves és Pest megye határán fekszik a lelőhely, amely a Széles-dűlőnek nevezett magaspart legkeletibb magaslatán terül el. Egy bronzkori tell, melynek kiterjedése 70×60 m, de leletek a talajművelés és az erózió következtében nagy számban gyűjthetők mintegy 100 m sugarú körben is. A leletanyagot jellegzetes bronzkori, döntően a Hatvani kultúrába sorolható, kézzel formált, szürkés- és sárgásbarna színű, seprűdíszes és textilmintás, illetve durvább anyagú, díszítetlen oldaltöredékek alkotják. A lelőhely talajműveléssel veszélyeztetett.

VÁRADI ADÉL – ORAVECZ DÓRA

31. Boldogkőváralja, Boldogkő vára

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Kö, Kú

2002. szeptember 23-án kezdődött meg a középkori és kora újkori alsóvár régészeti kutatása és a teljes vár szondázó falkutatása. A vár felső szintjeinek teljes régészeti kutatása az 1960-as évek elején megtörtént, akkor az alsóvárban néhány árkot húztak, amelyekkel csak mintegy 1–1,5 méterig vágták át a területet.

Az alsóvár északi szakaszát É–D irányban több árokkal átvágtuk, két Ny–K árokkal pedig a hegyoldal korábbi terepesését, illetve a sziklafelszínét tártuk fel. A ko-